YURTSEVER ÖĞRETMEN

3

15 NİSAN 1976
100 kr.

kitlelerin öğretmeni olmadan önce öğrencisi olalım!

EMPERYALİST EĞİTİME SON !

gerçekten milli, halkçı ve demokratik eğitim...

PRATİKTEN VE HALKTAN KOPUK EĞİTİMİ DEĞİL, HALKIMIZIN ACİL TALEPLERİNE CEVAP VEREN, ONLARIN, TOPRAK AĞALARINA EMPERYALİSTLERE VE FAŞİSTLERE KARŞI VERDİĞİ MÜCADELESİNİ ANLATALIM. HIZIR PAŞALARI DEĞİL, «PİR SULTANLARI», «DAMDAKİ KEMANCILARI» DEĞİL, TARLA, FABRİKA VE MADENLERDE ÇALIŞAN İŞÇİLERİ, TELEVİZYON EKRANLARINDA BOY GÖSTEREN CİA AJANLARINI DEĞİL, HALK KAHRAMANLARINI ANLATALIM.

Bugün yoz kültürün ürünleri yurdumuzda ala bildiğine yaygındır. Seks, gangester, karete, fotoroman, polsiye roman ve filmleri ortalığı kasıp kavuruyor. Radyo ve Televizyon gerici, yoz ve emperyalist ülkelerin toplumlarını göklere çıkaran yayınlarını yapıyor. CİA'nın ezilen halklara karşı düzenledikleri komplolar «kahramanlık» gibi gösteriliyor. İlerici ve yurtsever yayınlara baskı yapıyor, el konuyor ve yasaklanıyor. Gerici ve yoz kültür ürünleri bir ticari faaliyet haline getirilmiş. Halk hem maddi hemde kültürel yönden sömürülüyor.

Bunlar emperyalistlerin yararınadır. Emperyalizmin kendine bağımlı ülkelerde, kendine hizmet ederek kişiler ve toplum yetiştirmeyi amaçlıyor. Onlar, serseri, esrarkeş, uyuşuk, maceracı, hippi bir gençlik ve kitle yetiştirmek istiyorlar. Bugün her üç sinemanın ikisinde seks birinde ise karete filmi gösteriliyor.

Emperyalistler feodal eğitim kurumlarını ayakta tutar, varlıklarını sürdürürler. Ancak geniş kitleleri bunlar kanalıyla baskı altında tutarlar. Binlerce Kur'an kursu faaliyet halindedir. Her yere İmam Hatip okulları açılıyor. Şıhlar, şehler ve nurculuk, süleymancılık, tarikatları büyük kitleyi etkiliyor, Alevilik, sünnilik çatışması körükleniyor.

«Her koyun kendi bacağından asılır» felsefesine dayanarak birenci, (bencil) kişiler yetiştirmeyi amaçlıyorlar. Onlar halkın mücadelesine omuz vermek istiyenleri hapis ve işkenceyle tehdit ediyorlar. Halklar arasında düşmanlığı yayıyorlar.

Bugünkü eğitim pratikten ve hayattan kopuktur. Ezbere dayanan, boş bir eğitim yapılıyor. Kişileri kendi çevrelerinden koparmayı ve halka karşı yabancılaşmayı amaçlayan bir egitim yapılıyor.

Hakim sınıflar bir yandan bu tür eğitim uygularken, bir yandan da kitleleri faşist bir baskı altına almayı istiyorlar. Öğretmenler sürülüyor, kıyılıyor ve öldürülüyor. Öğrenim ve eğitim özgürlüğü ve iş güvenliği yoktur. Öğrenciler üzerindeki baskılar daha da yoğundur. Doğuda asimilasyon politikası uygulanıyor. Gerici ve faşist disiplin kurul ve maddeleri öğrencileri eziyor.

Daha ilk okuldan halk çocuklarının okuma olanakları elinden alınıyor. Ekonomik yönden ailelerine yardıma mecbur bırakılıyor. Okullar bir sömürü aracı olarak kullanılıyor, buna ta ana okullarından başlanıyor. Ders kitapları, defter, kalem ve ders araçları ateş pahasına satılıyor. Fakir halk çocuklarının Üniversiteye gitme olanakları yoktur. Üniversite giriş sorularının satıldığı yaygın haldedir. Zengin çocukları için Üniversiteye hazırlık kursları vardır.

Emperyalistlerin denetiminde bir çok özel kolej ve liseler açılmıştır. Orta Doğu emperyalist eğitim sistemine göre çalışıyor. «Beyin Gücü» göcü hazırlandırılıyor.

Eğitim sistemlerinde «not» sistemi olmadığı halde, kendine bağımlı ülkelerde bu sistemi sokararak öğrenci-halkla öğretmen arasındaki düşmanlığı körüklüyor. Emperyalist eğitimi ve eğitim bozukluğunu göz ardı edip öğretmeni hedef göstermeye çalışıyorlar ve öğretmeni emperyalist sistemin bir aracı olarak görüyorlar.

Pratikten ve halktan kopuk eğitimi değil, halkımızın acil taleplerine cevap veren, onların, toprak ağalarına emperyalistlere ve faşistlere karşı verdiği mücadelesini anlatalım. Hızır paşaları değil, **«pir sultanları»**, **«damdaki kemancı»ları** değil, tarla, fabrika ve madenlerde çalışan işçileri, **Televizyon ekranlarında** boy gösteren CİA ajanlarını değil, HALK KAHRAMANLARINI anlatalım. Bağımsızlık ve demokrasi için mücadele edecek nesiller yetiştirelim.

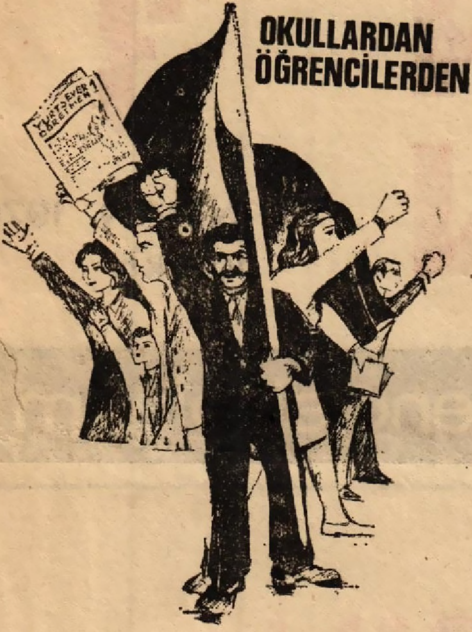
Öğretmenler kurulu toplantılarını «kapıkulu» zihniyetini ve emperyalist eğitime karşı mücadele ve toplantı yerleri haline getirelim. Bu toplantılarda öğrencilerin ve halkın çıkarlarını savunalım. Çünkü halkın çıkarları bizim çıkarlarımızdır.

Bizi öğrenci-halkla yüz yüze getiren «notu bir silâh» olarak kullanma düşüncesini yıkalım ve teşhir edelim.

Dışarda mücadelesine katıldığımız demokrasiyi okul içinde öğrencilerimize en geniş bir şekilde uygulayalım. Bütün öğrencilerden fikirlerinin söylemesini isteyelim.

Öğrencileri değerlendirirken onların yaşama şartlarını göz önüne alalım. Bireyci, rekabetçi çalışmayı değil kollektif ve hayata yönelik çalışma ve bilgileri ön plâna çıkartalım. Öğrencilere birlik olmanın ve örgütlenmenin önemini kavratalım. Bunun için önce öğretmenlerin birliğini sağlıyalım.

YURTSEVER ÖĞRETMEN

ÖĞRETMENLERDEN TÖB-DER ŞUBELERİNDEN

ERZİNCAN EĞİTİM ENSTİTÜSÜNDEKİ FAŞİST BASKILAR:

Bir ay evvel yatakhaneden kovulan arkadaşımız Mustafa Aslan 8.4.1976 tarihinde okula dönmesi üzerine aynı gün saat 14.50 de teneffüs arasında dövülmüştür. Daha sonra idareye giden arkadaşımızın isteğine rağmen idare etkin bir tedbir almamıştır. Bu durumda faşist köpekler okul kapısı önünde duran 6-7 arkadaşın üzerine yüz kişi saldırarak arkadaşlarımızı yaralamışlardır.

Arkadaşlarımıza saldıran faşist köpekler müdür ve idare tarafından desteklenmişlerdir. Daha sonra müdür yardımcısı Gültekin Yalçıner bunları içeri çağırarak ellerini sıkmış, tebrik etmiştir. Olay devam ettiği sürece okul idaresinin emniyet görevlilerine haber vermemesi olayın idare tarafından daha önce planlandığının bir kanıtıdır.

Arkadaşlarımızın emniyeti haberdar etmesinden sonra; okulda suçluların yakalanması için gelen polis yine okul idaresiyle işbirliği yaparak hiç bir suçu olmayan arkadaşlarımızı tutuklamış, olayı çıkaran faşist köpekler ise okul idaresi tarafından saklanmıştır.

Yakalanan arkadaşlarımız halâ tutukludur. Olayı çıkaran faşist köpekler ise dışarıda serbestçe dolaşmaktadır.

Tutuklu bulunan arkadaşlarımız şunlardır :

Kemal Onuk
İsmet Kurukafa
Ali Makal
Hüseyin Akbayır
Mehmet Kurt

Erzincan Eğitim Enstitüsü Devrimci Öğrencileri

Yurtsever Öğretmen

Yazışma ve Abone Adresi :

P.K. 456 Ahmetler/ANKARA

Abone Şartları :

6 Aylık	12 T.L.
1 Yıllık	24 T.L.

ZALİMLERDEN VE VURGUNCULARDAN HESAP SORULMALIDIR.

Kısa bir süre önce kurulan ATABEY YURTSEVERLER DERNEĞİ devrimcileri bir araya getirdi ve halkın yurtsever birliğini sağlama yolundaki kararlı mücadelesi halk düşmanlarını rahatsız etti.

3 nisan 1976 günü derneğimize İslam köyün A.P. li belediye reisi Ömer Gökmen ve Atabey A.P. ilçe başkanı Eyüp Özbahar önce «bu derneği kapatın tehdidinde bulundular. Daha sonra NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ TÜRKİYE diye yazmışsınız. Bunun Atabey'de işi ne» dediler. Devrimciler ise «Türkiyenin her yerinde olduğu gibi Atabey'de de Amerikan ve Rus uşakları vardır. Biz bunlara vurguncülara ve halkımızın düşmanlarına karşıyız» diye karşılık verdiler.

A.P. ilçe başkanı «biz hırsızmıyız» diye sordu. Bunun üzerine bir devrimci «biz soygunculuğa, halkı sömüren hırsızlara ve iki süper devletin uşaklarına karşıyız. Yarası olan gocunsun.» diye karşılık verdi. Bunun üzerine saldırıya geçen bu iki şahıs öğretmen Celal Aydın ve işçi İbrahim Turan'ı yaraladılar. Devrimcilerin kararlı bir şekilde karşı durmaları sonucu ise geldikleri araba ile kasabadan kaçtılar.

Aynı gece öğretmen Celal Aydın'ın evine kurşun sıkarak korkaklıklarını bir kere daha kanıtlamış oldular.

Daha önce de bu kişilerin bu tür zorbalarını bilen kasaba halkı olayı nefretle karşıladı.

Bu tür saldırılar Yurtsever çalışmalarımızı bir an bile durduramıyacağı gibi bundan sonra da bu tür saldırılara gereği gibi karşılık vereceğiz.

ZALİMLERDEN VE VURGUNCULARDAN HESAP SORULMALIDIR.

KAHROLSUN FAŞİZM.
NE AMERİKA NE RUSYA
BAĞIMSIZ TÜRKİYE.

Atabey Yurtseverler Derneği başkanı Yavuz Baytekin

GÖNEN ÖĞRETMEN LİSESİNDE BASKILAR SÜRÜYOR

Gönen Öğretmen lisesinde, Danıştay kararıyla dönen 16 öğrenciyle konuşanlara okul idarecileri tarafından baskı uygulanmakta, çeşitli bahanelerle disiplin kuruluna çağrılanlar dövülmektedir. Dövülmeye karşı çıkan öğrenciler okul idaresini tehdit etmekle suçlanıp jandarmayla işbirliği yapılıp hapse attırılıyor. Çamaşırhane binasında açılan mescitte, daha çok, küçük sınıflar namaz kılmaya zorlanıyor. Bu baskılarda daha çok Bekir Mavi adlı başmuavin ile Mehmet Şıltağ adlı öğretmen rol oynamaktadır. Disiplin kurulunda hızını alamayan Mehmet Şıltağ bir öğrenci üzerine araba sürmüş öğrenci kaçınca araba çam ağacına vurmuş, Turan Canıtez isimli öğrencinin parmağını ısırmıştır. Buda yetmiyormuş gibi bana saldırdı diyerek öğrenciyi tutuklatmıştır.

Gönen Öğretmen Lisesi idarecileri okul gece bekçisini vurucu güç olarak kullanıyorlar. Sabah hamama gitmek isteyen 15-20 kişilik Öğrenci gurubuna rastgele ateş eden gece bekçisi bir öğrenciyi kolundan yaralıyor. Öğrenci hastaneye sevkini istediğinde idareciler pansuman yeterli deyip olayı kapatmak için öğrenciyi salmıyorlar.

HALKIMIZ ÖĞRETMENLERE SAHİP ÇIKIYOR

Ulukışla halkı bir süre önce, devrimci mücadelede yer aldığı için lisedeki görevinden açığa alınan Tunç Ak'a sahip çıkıyor. Arkadaşımızın göreve dönmesi için, ortaokul öğrencilerinin düzenlediği imza kampanyasına öğrenci, öğretmen ve halktan 240 imza toplanmıştır. İmza metni şöyledir:

«Ulukışla Lisesinde öğretmen yokluğundan ve derslerin boş geçmesinden biz Ulukışla halkı olarak yakınırken MC İktidarının şahsi çıkarları için lisemizde en başarılı bir öğretmen olan Resim-İş öğretmeni Tunç Ak'ı Milli Eğitim Bakanlığı Müdürler komisyonunun kararıyla ve lisenin müdürü Yusuf Düzgün'ün şikâyeti üzerine açığa alınmasını biz Ulukışla halkı olarak protesto eder, bu dürüst öğretmenin tekrar göreve dönmesinin temini için Ulukışla halkı olarak elimizden geldiği kadar çalışacağımızı bütün kamuoyuna duyururuz.»

Ayrıca, Eminli Köyü orta ve ilkokulda görevli yurtsever öğretmen ve bazı memurlar aralarında para toplayarak Tunç Ak'a vermişler dar günlerde yurtseverlerin birbirlerini desteklemeleri gerektiğini, bütün açığa alınan, sürülen, kıyılan öğretmenler içinde aynı şekilde yardıma hazır olduklarını belirtmişlerdir.

Toplanan imzaların fotokopileri Milli Eğitim Bakanlığına, Valiliğe, Milli Eğitim Müdürlüğüne, TÖB-DER Genel Merkezine ve basına gönderildi.

YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK

Ülkemizde yurtsever ilerici basına ve yayım evlerine büyük bir baskı vardır. Halkın Sesi, Halkın Kurtuluşu, Devrimci Gençlik, Militan Gençlik v.b. birçok yayınlara el konmuş ve yayımı yasaklanmak istenmiştir.

Bir çok yayın evi, dergi, gazete v.b. baskılara karşı bir kampanya açmışlardır. Bu kampanyaya dergimizin de katıldığı 99 imza atılmıştır.

SIRTINI İKTİDARA DAYAYAN FAŞİSTLER ÖĞRETMENLER ÜZERİNDEKİ SALDIRILARINI SÜRDÜRÜYORLAR

Niğde ili, Çiftlik bucağına bağlı Murtaza köyü ilkokulu öğretmeni, müdür Bayram Yavuz ve faşist Selahattin Albayrak isimli öğretmen tarafından öldürmek kastı ile dövülmüştür. Faşist müdür, öğrencileri bahçeye çıkarmakta olan öğretmen Hasan Yıldızer'e «İçeri gir, girmezsen senin için kötü olur» şeklinde bir tehdit savurduktan sonra elindeki çekiçle kafasına vurmaya başlamış, öğretmen arkadaşımız sendelediği sırada diğer yandan müdürün bağırtısına koşan Selahattin Albayrakla birlikte bu defa arkadaşımızın boğazına sarılarak onu öldürmek istemişlerdir. Öğrenciler ve devrimci öğretmenlerin yardımı ile arkadaşımız, Hasan Yıldızer ölümden kurtulmuştur. Önce Niğde'ye sonra Ankara'ya hastaneye kaldırılan arkadaşımız şu günlerde tekrar görevinin başına dönmek için tedavi oluyor iyileşiyor.

Saldırganların davranışları TÖB DER Niğde İl örgütü tarafından, ilçe şubelerine yansıtılmıştır, durum öğretmenler ve halk tarafından nefretle karşılanmıştır. Ancak saldırganlar ellerini kollarını sallıya sallıya ortalıkta dolaşmaktadır.

Öğrenci Gözüyle

HALKIMIZIN DÜŞMANI

Bizi sömüren devletler önce Amerika, İngiltere, Fransa, Almanya.

Bizi Ruslar sömürmek istiyor diyor ki Amerika gitse de onun yerine biz geçsek diyor Amerika nereye gidiyorsa o da oraya gidiyor ama biz bunlara fırsat vermiyeceğiz. İkisini birden kendimize yaklaştırmıyacağız yaklaştırmıyacağız Rusya bizi sömürmek istiyor ama biz Türk halkı sömürtmeyecek Amerika bizi sömürerek Türkiye'yi bizden almak istiyor ama biz buna izin vermiyeceğiz biz onlara barışçı haklarla gitmek istiyoruz ama Amerika ve Rusya bize öyle yaklaşmıyorlar bizim Türkiye özgür olacaktır, hiçbir zaman Rusya'ya Türkiye'yi sömürtmeyeceğiz. Amerika bizden başka fakir ülkeleri de sömürüyorlar bizi sömürerek savaş çıkarmak istiyorlar.

Bizim madenlerimizi alıyorlar. Savaş çıkarmak istiyorlar. Türkiye barışçı bir ülkedir.

İlkokul öğrencisi
Vural

Halkımızın baş düşmanı iki tanedir. Biri Amerika, ikincisi Rusyadır. Bizim halkımızı en çok sömüren Amerikadır. Rusya der ki ah Amerika gitse de yerine ben geçsem. Öbür sömürenler de şunlardır: Fransa, İngiltere ve Almanya'dır. Biz borçta kaldığımız zaman bize faizli para verirler sonra bizleri sıkıştırıp ister. Sömüren Amerika, sömürmek isteyen Rusyadır. Bizlere yardım edeceklerini söylüyorlar. Bizim başbakanımızı kandırıp bizleri sömürüyorlar. Bizler onlardan kurtulmak için onlarla mücadele etmeliyiz. Bizden başka fakir ülkeleri de biz gibi kandırıyorlar. Daha başka fakir ülkelere savaş çıkarıyorlar. Madenlerimizi ucuza alıp pahalıya satıyorlar. Sonra bize silâh verip para alıyorlar. Her yönden Türkiye'yi sömürüyorlar.

İlkokul öğrencisi
Canan

GAZİ EĞİTİM ENSTİTÜ'SÜNDEKİ YURTSEVER ARKADAŞARLAR BİRLEŞELİM 3,5 FAŞİSTİ OKULUMUZDAN KOVALIM.

Gazi Eğitim Enstitüsündeki faşist baskılar her gün biraz daha ağırlık kazanmaktadır. En son yapılan baskıyı bütün devrimci arkadaşlarımıza ve halkımıza duyurmak istiyoruz. 12. Nisan. 1976 Pazartesi günü saat 18.00 sıralarında, bütün arkadaşların derste olduğu bir saatte koridordan kurt ulumasına benzer bir ses duyduk. Hepimiz sınıflardan dışarı çıktığımızda 10-15 kadar faşist bizi bırakmayıp, ana binada toplanmamızı söyledi. Baskı ve şiddet kullanılarak ana binanın önünde toplanılmaya mecbur bırakıldık. Daha sonra yine faşist köpekler tarafından zorla konferans salonuna alınarak, onların aşağılık konuşmalarını dinlemek zorunda bırakıldık. Sebep; kendi arkadaşları tarafından öldürülen yine kendileri gibi faşist olan arkadaşlarının solcular tarafından öldürüldüğünü söyliyerek bize zorla saygı duruşu yaptırmak istemeleriydi.

Faşist, birkaç talebe ve yine faşist müdürün konuşmasından sonra hepimiz tehdit edilerek sıralar halinde bahçeye çıkarıldık. Faşist köpekler sloganlar atarak herkesin bu sloganlara katılacağını, katılmayanların sonunun kötü olacağını haykırdılar. Bunun üzerine çaresiz kalan bazı devrimci arkadaşlar onların isteklerine boyun eğdi. Fakat büyük bir çoğunluk olarak, hiç birimiz ağzımızı açmadık. Daha sonra kitleyi yönlendiren 5-10 faşist cenazesi kaldırılacak arkadaşları için herkesin bu cenazeye katılacağını, aksi halde okuma özgürlüğünün yokedileceğini belirttiler. Bütün bunlardan sonra faşist köpekler sessizce dağılmamızı söyleyerek, kendileri de gürültülü bir şekilde sağa-sola dağılarak kayboldular.

Bütün bunları düzenliyenler 10-15 faşistten başkası değildir. Ve zorla, baskıyla devrimci arkadaşlara herşeyi yaptırmak istemektedirler. Zorla yaptırıyorlar, çünkü bu şekilde yaptırmakla yandaş toplayacaklarını, zannediyorlar. Anlattığım bu olay müdürün ve polisin gözü önünde olmuştur. Baskıyla ve terörle bizi yıldıracaklarını zannedenler aldanıyorlar, şunu hiç bir zaman unutmasınlar ki devrimci mücadelemiz gün geçtikçe yükselecek ve faşistlere gereken ders verilecektir.

YAŞASIN DEVRİMCİ BİRLİK VE BERABERLİK
YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ

Bir grup öğrenci

Pülümür Lisesi Öğrencileri 8.4.1976 tarihinde faşist ve Polis Kurşunları ile şehit düşen 3 devrimcinin ölümlerini protesto ettiler.

Pülümür Lisesi öğrencileri ölen üç devrimcinin ölüm haberini duyar duymaz ertesi gün okul önünde toplanarak bir forum yapmışlar. Forumda yapılan konuşmada okullarda MC iktidarının sürdürdüğü baskılar kınandı ve tertiplenen kanlı cinayetlere son verilmesi istenmiştir. Konuşmacı öğrenci MC iktidarının gelişen kitle hareketlerini bastırmak istediği ve bunun için baskı ve zulme başvurduğu yurtsever basını susturmaya çalıştığı belirtilerek Milli İhanet politikası da eleştirilmiş. Artık okulların birer polis karargahı haline geldiği ve kendilerinin okuma olanaklarının kalmadığı belirtilmiş fakat hiç bir baskı ve şiddet terörünün bizleri ve halkımızı yıldıramıyacağı belirtildikten sonra 2 dakikalık saygı duruşu yapıldı saygı duruşundan sonra yürüyüşe geçen lise ve ortaokul öğrencileri «Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye» «Kahrolsun Faşizm» «Zindanlar Boşalsın» «Katil İktidar» «Milli Zulme Son» v.b sloganlar haykırdılar.

Yürüyüş boyunca halkın sevgi gösterileri ile karşılaştılar. Ve halk büyük ölçüde destekledi. Yürüyüş lisenin önünden başlayarak hükümet konağına kadar devam etti. Yürüyüşten sonra öğrenciler üç günlük boykot kararı alarak dağılmışlardır.

Pülünür Lisesi Öğrencileri

Yurtsever Öğretmenlerin Birliği

REVİZYONİSTLERİN BARİKATLARINI YIKACAKTIR! BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ, FAŞİSTLERİN VE

MÜCADELELERDE ÖNDERLİK EDEN TÖS, ÖĞRETMENLERİN GÜVENİNİ KAZANDI

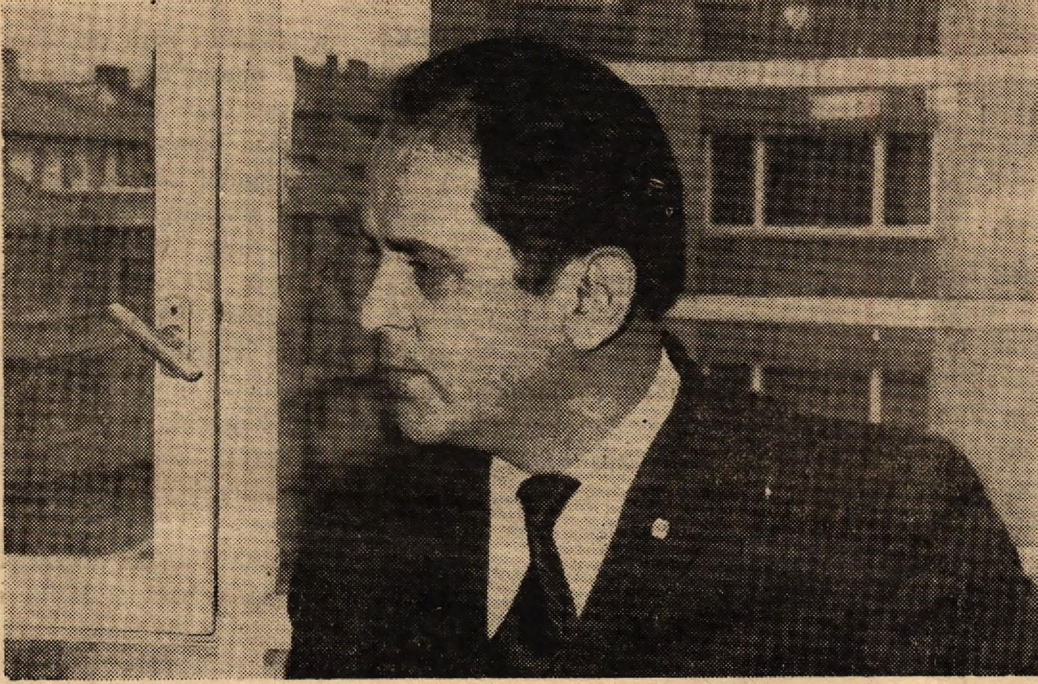
TÖS, 15-18 Aralık 1969 da binlerce öğretmenin **dört günlük boykotuna** öncülük etti. Dört gün öğrenciler öğretmenlerini candan destekledi. Birçok yerlerde mini mini öğrenciler, **«öğretmenlerimize grev hakkı»** yazılı pankartları okulların önüne astılar. Halkımız boykottaki öğretmenlere yardımcı oldu. Kolkola okul bahçelerinde halay çektiler. Boykot yurtsever öğretmenlerin birliğini sağlamlaştırdı. Binlerce öğretmen, boykota katıldı diye sürüldü. Onbinlercesi adliye koridorlarında kelepçeli gezdirildi. İşinden atılanlar, cop, dipçik yiyenler oldu. İdari amirler dört gün boyunca boykotu bastıracağız diye göbek çatlattılar. Hakim sınıfların tehdit ve zorbalıkları yurtsever devrimci öğretmenleri geriletmedi. Halkla öğretmenin birliği, faşizmin azgın saldırıları karşısında daha da pekişti.

1969-70 yılları demokratik kavganın hızla yükseldiği yıllar oldu. Grevler, toprak işgalleri, boykotlar, gösteri yürüyüşleri, eğitici birer okul oluyordu. TÖS boykotu da olumlu bir tecrübeydi. TÖS'ün bu boykotu halkın mücadelesini daha da hızlandırdı.

1970 lerde diken üstüne oturan hakim sınıfların faşist komploları öğretmenlerin **«grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı»** için mücadelesini bastıramadı. Öğretmenler, demokratik hakların ancak mücadele ile kazanılacağını biliyorlardı. Sendika sayısı, 400 ü geçmişti. Bunlardan 151'i üyelerin hak ve çıkarlarını koruma yönünde yönetimi uyarıyor; 69'u broşür ve bildiri yoluyla protesto ediyor; 37 sendika yürüyüş örgütlüyor, yürüyüşleri destekliyordu. İki sendika boykota gitmişti. 1969-70 yılları, halkımız ve öğretmenlerin yoğun mücadele yıllarıydı. Tam bu yıllarda 12 Mart faşizmi tezgâhlandı. 12 Mart açlık, sefalet, polis copu, candarma dipçiği getirdi. Demokratik derneklere azgınca saldırıldı. Hürriyet ve demokrasi uğruna mücadele eden kitlelere sıkıyönetim, terör uyguladı. Mayıs 1971'de 10.000 e yakın yurtsever yazar, genç, memur, öğretmen tutuklandı. Erim dönemi küçük memurlar, öğretmenler, diğer meslek sahipleri üzerindeki baskıları şiddetlendirdi. Kapatılan TÖS'ün yöneticileri ve üyeleri, sıkıyönetim mahkemelerinde cezalara çarptırıldı.

(Devamı gelecek sayıda)

YURTSEVER ÖĞRETMEN
15 günde bir çıkar.
Sahibi:
HALİL YAPAĞILI
Sorumlu Müdürü:
İZZET ULUDAĞ
Yayın Yeri:
Denizciler Cad. Çambol İş hanı
No: 9/40 Ulus/ANKARA
Baskı tarihi: 17.4.1976
Dizgi ve Baskı:
ÖZKAYA MATBAASI
İstanbul

FAKİR BAYKURT'LA Bir Konuşma

Yeni Yurttaş, hiç olmazsa okuma - yazma, toplama, çıkarma bilmeliydi. AMA DAHA İLERİYE DE GİTMEMELİYDİ

Y.Ö.: Köy Enstitülerinin kuruluş amacı ve nedenleri nelerdir?

F. Baykurt: Köy enstitüleri, başlangıç çalışmaları deneyler halinde 1936'larda görülen ve 17 Nisan 1940 da BMM'nin çıkardığı bir yasa ile kurumlaşan ve 1954 de başka bir yasa ile klasik öğretmen okulları haline getirilen bir eğitim girişimidir. Osmanlı Devletinin yıkıntısı üzerine kurulan yeni devlet, halkın tamamını en azından ilköğretim derecesinde bir eğitim çarkından geçirmeyi zorunlu görüyordu. Şehir ve kasabalarda bile eksik olan bu devlet hizmeti köylerde daha çok savsaklanmış idi. Köy enstitülerinin kuruluşuna neden olan gerekçe budur. Belki o zamanki CHP'nin oluşturduğu BMM'nin gözönünde bulundurduğu gerekçe de sadece budur.

Fakat Köy Enstitülerinin teknik ve pedegojik kuruculuğunu yapanlar, en azından eğitim kavramına verdikleri daha temelli bir anlam ile bu gerekçeyi aşıyorlardı. Köyler, kapalı ekonomi koşulları içinde, bir savaş sonrasının yıkımı ile birlikte cansız, büyük ölçüde sömürülmüş olmaktan dolayı bitkin, geri bir yaşam sürdürüyorlardı. Devlet, temel ekonomi politikasından ayrılmaksızın, en azından yasalarında ve programlarında üstlendiği görevleri yaparak bu durumu değiştirmeliydi. Böylesi, bir yandan devletin, bir yandan da dayandığı burjuvazinin işine de geliyordu. Çünkü sermayeci ve özel girişimci yönde gelişen yeni ekonomi ile her gün yenileşen silâhlarla donatılan savunma hizmetlerinin yürütülmesi hiç okuma yazma bilmeyen yurtdaşlarla olamazdı. Yeni yurtdaş, hiç olmazsa okuma-yazma, toplama-çıkarma bilmeliydi. **Ama daha ileriye de gitmemeliydi.** (abç)

O dönemde bir dizi «Devlet kombinaları» düşünülmüştür. Bir «toprak yasası» çıkarılmıştır.

«Köy Enstitüleri», bunlar arasında bir girişimdir. Üç konu uyumlu olarak bir arada yürütüldüğü zaman bir sonuç verebilirdi. Uygulama böyle olmamıştır. Tarımsal yaşamı bir ölçüde düzenleyecek olan «Devlet Kombinaları» ve «Toprak Yasası» savsaklanmış, «Köy Enstitüleri» de 6-7 yıllık bir uygulamadan sonra amacından ve yörüngesinden saptırılmıştır. Bunun nedeni, kurucuların eğitime verdikleri yeni anlamda aranmalıdır. Çünkü Tonguç ve arkadaşları, o güne kadar görülegelen «kulluk eğitimi»nin bütünüyle dışına çıkarak uyandırıcı, bilinçlendirici yeni bir «yurtdaşlık eğitimi»ni yürürlüğe sokuyorlardı.

Bu tutumdur ki, devlet yönetiminde yerleşik çıkar sahibi burjuvazinin işine gelmemiştir.

Y.Ö.: Köy Enstitülerinin temel felsefesi ne idi?

F. Baykurt: Burada bir ikilik söz konusudur. Devleti, daha doğrusu ekonomiyi yönetenler okur-yazarlık düzeyinde bir parça yeni bilgiler edinmiş yurtdaşlar istiyordu. Tonguç ve arkadaşları, yukarıda da belirttiğim gibi bunu aşarak, katıldığı üretim çalışmaları ve genel ekonomi içinde, kârını, zararını ölçebilen, sömürüye karşı çıkabilecek derecede uyanık ve bilinçli, giderek devletin yönetiminde ağırlığını duyuracak yurtdaşların yetiştirilmesini amaçlıyordu.

Bu felsefe, Tonguç ve arkadaşları iş başında kaldığı sürece uygulanmıştır? Bu süre 1947'de bitmiştir. Devleti yönetenler, hele yönetimi gerici partiler güdümüne verebildikleri zaman, enstitüleri klâsik öğretmen okulları haline kolayca dönüştürmüşler, hatta bunların yanına bol sayıda İMAM-HATİP okulları yerleştirmişlerdir. Burjuvazi için bu türlü okulların sakıncası yoktur.

Y.Ö.: Köy Enstitüleri ile halk arasındaki ilişkiler nasıldı?

F. Baykurt: Enstitüler, halkın temel çıkarlarına karşı olmadığı için bir uyuşmazlık sorunu başlangıçta görülmemiştir. 1945'ten sonra kurulan Demokrat Parti'nin kışkırtmalarıyla bazı tepkiler belirmiştir. Fakat bunların hepsinin düzme tertipler olduğu, bu partinin sorumluluğunda yapılan koğuşturmalardan da anlaşılmıştır. Düziçi Köy Enstitüsündeki «Bayrak Yakma Olayı»» gibi... Gerici partiler daha çok, enstitülerde uygulanan «iş eğitimini», kız-erkek bir arada yürütülen «eşin eğitim»i ve öğrencilerin okuduğu yerli-yabancı klâsikleri ele alarak gürültü koparıyorlardı. Bu konular, yeni pedagojinin çoktan çözümlediği harc-ı alem konulardır. Enstitü çıkışlı öğretmenlerin tarım ve teknik donanımlarla köye gitmesi öğretmenlik dışında köye yarayışlı girişimlerde bulunması, genç yaşında okul müdürlüğü görevine getirilmesi de sömürülerek halkın kafası bulandırılmak istenmiştir.

Bunlar da Türkiye'yi ve halkı olduğu yerde tutmak isteyen burjuvazinin kolay sömürü konuları olmuştur.

Bütünüyle bakıldığı zaman halktan enstitülere bir düşmanlık geldiği görülemez.

Y.Ö.: Köy Enstitülerinde uygulanan Eğitim sisteminin özellikleri nelerdir?

F. Baykurt: Eğitim sistemi, geniş açıklama gerektiren, tartışma kaldıracak bir kavramdır. Konuyu biraz daraltarak söylemek gerekirse; Enstitülerdeki sistemin ucu üretime varan yaparak öğrenme, usta öğreticisi, hizmetlisi, yöneticisi bir arada yaşayarak eğitilme sistemi olduğunu söyleyebiliriz. Bu, enstitülere has, özgün bir eğitim öğretim sistemidir. Daha önce dünyada ve Türkiye'de uygulanan iş eğitimi sisteminden ayrılan yönü, ötekilerin bir temrinde kalması, berikinin bir gereksinmeden hareketle kullanılır, yararlı bir işe ulaşmasıdır. Klasik iş eğitiminde öğrenci temrin yapar ve notunu aldıktan sonra onu atabilir. Köy enstitülerinde iş içinde okunacak, yaşanacak yapı, toplanılacak alan, doyulacak bahçe ve tarla, içilecek su ve yürünecek yol demektir. Bu yönüyle enstitülerdeki iş eğitimi, bir katkı olarak köye taşınabilecek olan işin eğitimiydi, sanat enstitülerinde uygulanan iş eğitiminden de çok ayrıydı.

Y.Ö.: Sizce Köy Enstitüleri örneğinden çıöaracağımız sonuçlar nelerdir?

F. Baykurt: Enstitülerde eğitim gören köy çocukları, geniş ölçüde değişerek Türkiye'nin yaşamına karışmışlar, ezilme ve kıyılma pahasına da olsa çeşitli alanlarda etkili olmuşlardır. Ama eğitimin yöneticileri, devletin yöneticileriyle uyuşmadığı için enstitüler kapatılmıştı. Siyasal iktidarın benimsemediği bütün girişimler, bu arada eğitim girişimleri köstekleniri. Köy Enstitüleri bu ilkenin bir deneyi olmuştur. Bugün yapılacak savaşımın genel anlamda bir iktidar savaşımı olduğunu tartışmasız gösteren bir deney. Aydınlar ve öğretmenlerin kitle içindeki uğraşlarının ne olması gerektiğini de belirleyen bir deney.

Ayrıca uygun siyasal ortam getirildiğinde sadece köye öğretmen ve «gerekli başka meslek adamlarını» hazırlayacak eğitim kurumları için değil, bütün kurumlarda uygulanacak eğitimin ne tür bir eğitim olması gerektiğini de bu deneyden kolayca çıkarabilmekteyiz.

Köy enstitüleri konusu üzerinden otuzdan fazla yıl geçtiği halde hâlâ politika ve düşünce alanında canlılığını sürdüren bir konudur. eni ve köklü yönelişlere kadar en azından aydınların ve ilerici politikacıların beyninde yaşıyarak, günü geldiğinde geniş yararlanma kaynaklarımızdan biri olacaktır.

Y.Ö.: Çalışmalarınızda başarılar dileriz.